

REPORTATGE

TONY LARA

► El compositor i intèrpret ► El libanès Naji Hakim, ahir.

La religió, l'eix

Naji Hakim afirma que l'orgue no es pot dissociar de l'església i compon música a partir de la fe i del folklore

R. P.*
ESCALDES-ENGORDANY

Naji Hakim va inaugurar ahir a la nit a l'església de Sant Esteve de la capital el Cicle Internacional d'Orgue, que organitzen la Fundació Crèdit Andorrà i l'Arxiprestat, amb un concert amb composicions pròpies i temes de Cèsar Franck, Bach i Langlais. Hakim és un libanès establert a París des de fa 30 anys i és l'organista titular de l'església de la Trinitat, a més de professor a Londres i compositor que rep encàrrecs de tot Europa. Tal com a l'època de Bach, per a ell no hi ha cap frontera entre la faceta de compositor i la d'intèrpret, un músic és això tot alhora. Hakim és un home profundament religiós i, per això, la seva filosofia de la música gira al voltant de l'espiritualitat: «No hi ha frontera entre música religiosa i profana. Tota la meua música és una història d'amor entre jo i el públic», explica. I hi afegeix: «Tota la meua vida és una materialització de l'esperit de Déu, la meua música pren tot el significat en aquesta filosofia tan profunda».

L'orgue és per a ell un instrument associat inevitablement a l'església, un instrument més valorat als països germànics i escandinaus, però la seva música té sempre un carac-

ter positiu i «extravertit i positiu». «La música religiosa no es limita als murs de l'església, sinó que obre les portes i il·lumina l'exterior».

I si la religió és un element bàsic en la seva concepció del món («El salm 150 diu que tot el que respira canta al Senyor»), el folklore n'és un altre eix. *Ouverture Libanaise*, que va interpretar ahir, n'és un bon exemple. «He compost utilitzant cants populars i fins i tot l'himne nacional libanès», diu Hakim, doctor *honoris causa* per la Universitat Saint Esprit

► EL DRAMA AL LÍBAN

«Cada ésser humà es mereix una mica d'oxigen i un lloc per dormir»

de Kaslik, al Líban, i professor al Trinity College de Música de Londres. Sobre la tràgica situació que viu el seu país d'origen, Hakim opina: «No sóc polític ni sóc militar, jo només crec que cada ésser humà es mereix una mica d'oxigen i un lloc per posar el cap per dormir, sigui de la religió que sigui i de la nacionalitat que sigui». ≡
*rporta@andorra.elperiodico.com

TONY LARA

► A Escaldes, ahir ► Leurent, a l'orgue, i Perret-Klein, a l'arpa.

Sense església

Mari Ange Leurent i Catherine Perret-Klein fan classes al conservatori i es desvinculen de la música religiosa

R. P.
ESCALDES-ENGORDANY

Marie-Ange Leurent, a l'orgue, i Catherine Perret-Klein, a l'arpa, faran avui (a les 21.30 hores) a l'església d'Escaldes el segon concert del Cicle Internacional d'Orgue. Totes dues són professores al Conservatori de Clichy i entenen l'orgue d'una manera molt diferent a la de Naji Hakim. «Ens trobem el problema que els organistes només interpreten música seriosa i religiosa i el públic jove creu que l'orgue només és per a la litúrgia i la música sacra», expliquen. Elles, en canvi, interpreten «música molt coneguda, com ara Ravel, temes més populars que puguin arribar a un públic ben ampli».

Marie-Ange Leurent és primer premi d'orgue del Conservatori Nacional de Música de París i als 22 anys ja va ser nomenada organista titular del gran orgue de Notre Dame de Lorete. A més de fer classes al Conservatori de Clichy, també en fa a Suresnes i ensenya escriptura musical a la Universitat Paris-IV Sorbona. «Al conservatori tenim nens a partir de set anys que estudien orgue i fins i tot alguns de cinc anys; quan descobreixen les possibilitats de l'instrument estan molt contents», explica Leurent, que considera que

aquest ensenyament de l'orgue per als nens al conservatori era impensable fa vint anys.

Catherine Perret-Klein es va formar al Conservatori Superior de París amb Gérard Devos i, a més de Clichy, fa classes a Choisy-le-Roi i col·labora amb diverses formacions de música de cambra. «La combinació d'orgue i arpa no és gaire habitual, l'orgue se sol combinar més amb la trompeta, però nosaltres vam pensar que podíem fer un duo interessant perquè de l'orgue i l'arpa en resulta una unió molt agradable, molt orquestral; fa la im-

► EL REPERTORI

«Intentem buscar temes coneguts que no s'han sentit amb orgue i arpa»

pressió que hi ha una petita orquestra de cambra».

Perret-Klein i Leurent interpretaran un programa titulat *L'esplendor de l'harmonia*, amb obres de Balbastre, Dussek, Mahler, Thomas, Franck, Saint-Saëns, Litaize i Ravel: «Intentem buscar temes coneguts però que no s'han sentit amb orgue i arpa, música orquestral i peces dels segles XVIII a XX». ≡

CICLE COLORS DE MÚSICA A ESCALDES

Lluís Cartes i els Fluxes, avui a la plaça dels Coprínceps

► El guanyador del Sona 9 i el Carles Sabater prepara el primer disc

EL PERIÒDIC
ESCALDES-ENGORDANY

Lluís Cartes i els Fluxes protagonitzen aquesta tarda un dels concerts del cicle Colors de Música a la plaça dels Coprínceps. Cartes, guanyador del premi Sona 9 i del Carles Sabater l'any passat, està preparant el primer disc després d'anys de carrera com a compositor i com a músic de Marc Parrot o de Chop Suey.

Cartes farà el concert d'avui (a les set de la tarda i gratuït) amb la banda habitual, els Fluxes. És a dir: Òscar Llauredó, al baix, Oriol Vilella, a la guitarra i veus, Fano Pallarès, a la bateria i veus, i Jan Cartes, als teclats.

El músic andorrà, que sempre es defineix com un «buscador i no com un trobador ni un cantautor», i la seva banda van presentar alguns dels nous temes el juny passat quan l'Ambaixada de França els va triar com a teloners dels Louise Attaque, en el marc del cicle Intercultura. Ara el públic podrà tornar a sentir els te-

mes del disc de Cartes, que té com a títol *Caminant descalç* i que parla de dubtes i de sentiments amb un to fresc i original.

El cicle Colors de Música, que organitza el Comú d'Escaldes, transcorre aquest mes a l'aire lliure i té la plaça com a escenari. Ahir hi va actuar la banda Mais que Nada, un grup format el 1995 i que repassa els diferents ritmes de la música brasilera, des de la samba fins a la *batucada*, entre molts altres.

Els dies 16 i 17 d'aquest mes la plaça serà ocupada per Sabor Cubano, una xaranga, o orquestra típica,

►► Lluís Cartes.

que interpreta gèneres com ara el *danzón*, la contradansa, el bolero o el mambo, a més del tradicional son cubà. El cicle continuarà el dia 23 amb Cosmic Grass i la música nord-americana que va triomfar als anys 70, ritmes amb influència de Nova Orleans i del Carib.

Finalment, el dia 24 d'aquest mes la cantant catalana Laura Simó interpretarà un espectacle titulat *My Favourite Things*, que inclou una selecció de musicals i pel·lícules nord-americanes des dels anys 40 fins als anys 80 i que Simó va idear l'any del centenari del cinema. ≡